

Foto obnovy horských smrčín Šumavy

Žádoucí obnova ve vlhkém a normálně vlhkém živém lese

„Zážitková bezzásahová obnova“ disturbovaných smrčín u Poledníku - na velkých plochách suchého lesa vlivem hřebenového fenomenu nemá ve vzrůstajícím suchu, horku a větrných poryvech celoplošná bezzásahová obnova šanci

Předváděcí lokalita ojedinělé přírodní obnovy porostů na karu Plešného jezera vyplývá z orografické ojedinělosti, kde horský štít vytváří příznivé, chráněné mikroklima. Obnova dalšího návštěvního místa Prameny Vltavy a Černá hora je významně vylepšena dosadbami.

Obnova s využitím dostatku latentních semenáčků předchozí generace nebo z dřívější výsadby

Vzrůstající stresové faktory fatálně znemožňují zejména na nechráněném hřebeni bezzásahovou obnovu

Bezzásahová výroba „přírodní divočiny“ znamená nástup lesostepních formací, aridizaci území a zánik chráněných vodohospodářských funkcí CHOPAV Šumava - což je zřejmě zásadní důvod k uzavírání Šumavy

„Rozhodnout o bezzásahovosti bylo velmi těžké. Rozhořely se vášně, které neutichly dodnes a spoustu věcí, které se v rozpadajícím lese dějí, jsme pouze tušili. Dnes už ale mnohé děje, o kterých se diskutovalo, například to, jestli se les sám dokáže obnovit a jak bude vypadat, nebo jakou úlohu mají pionýrské dřeviny, můžeme s určitostí popsat a hlavně je můžeme sledovat na vlastní oči,“ tvrdí ředitel Národního parku Šumava Pavel Hubený, který v polovině 90 let prosazoval bezzásahovost a přirozený vývoj horské smrčiny na Modravsku.

Vědecky ověřená východiska bezzásahovosti v kulturních územích musí vycházet z analýzy klimatických složek - vlhkostních/srážkových, teplotních, větrných, ale i půdních, orografických a dalších podmínek a jejich specifických (frekvence extrémů, bioklimatický diagram), z posouzení vzrůstu a vývoje „přírodních“ porostů, historického vývoje a sledování působení stresových faktorů, ale i z „tvrdých“ poznatků fatálního bezzásahového vývoje v blízkém Středozeří, ke kterému se díky klimatickým změnám rychle přibližujeme, směrem k dezertifikaci. Zatím „vědecký“ pohled je zaměřen pouze na počítání přeživších mladých smrčků z podrostů a výsadeb, avšak pouze zcela ojediněle nově vzešlých. Širší a zpětné vazby jsou zcela opomíjeny, proklamovaná předběžná opatrnost zde jakoby neplatí, takže můžeme mluvit o rozsáhlém, ideologicky vnuceném vládním hazardu, který vychází z moci (jež se opírá o peníze). Pod ministra životního prostředí spadají prakticky všechny výzkumné ústavy, které se k naoktrojované bezzásahovosti mohou vyjadřovat, vč. AOPK a Správ NP a CHKO, kde stále platí „koho chleba jím, toho píseň zpívej“. Jednotliví úzkoprofiloví vědci sledují pouze svou „kartu“, ne holistický pohled (např. entomolog vítá dřevokorní hmyz, mykolog parazitické houby). Oponentní vyjádření však prakticky nelze v našich médiích publikovat.

Pozoruhodné je, že ministr R. Brabec sděluje, že tomu nerozumí, ale o to víc prosazuje legislativní zakotvení bezzásahovosti, náměstek V. Dolejský prohlašuje, že musíme splnit „požadavek“ IUCN na bezzásahovost národních parků a náměstek V. Mana upozorňuje, že sdělení vědce J. Hrušky o nepodstatné úloze lesů na vodní režim potvrzují naše vodohospodářské ústavy. Pod vedením současného MŽP spějeme k ekologicky neudržitelnému vývoji, ale bezzásahovou výrobu „divočiny“ budeme mít splněnou. **Kdy skončí tato „hra na schovávanou“? Až bude zcela zřejmá aridizace našich životadárných hraničních kopečků, narušeny normální průtoky vodotečí do bazénu České kotliny a kůrovcový rozpad kulturních smrčů postihne celé Česko?**